

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Puni smo veselja dok molimo Ulaznu pjesmu današnje Mise: *Salve, sancta Parens...*; zdravo sveta Majko Božja, jer si rodila Kralja koji upravlja nebom i zemljom u vijeće vjekova¹. Velika nam je radost isповijedati svoju vjeru u Marijino božansko Materinstvo, koje je korijen ostalih povlastica kojima je Presveto Trojstvo uresilo Našu Gospu. Bog ju je stvorio bezgrešnom i ispunio je milošću kako bi i njezino djevičansko tijelo bilo kao pripremljeno za začeće Sina Božjega u tijelu². Kako je to divno! Dobro je reći Majci Božjoj i našoj Majci: *Od tebe je veći samo Bog!*³.

Shvaćamo oduševljenje kršćana u Efezu, gradu gdje je bio ekumenski sabor koji je godine 431. definirao tu dogmu vjere. *Povijest nam je sačuvala svjedočanstva radosti među kršćanima nad onim jasnim i nedvojbenim odlukama, koje su potvratile ono što su svi vjerovali*⁴. Na to podsjeća sveti Josemaría u jednoj od svojih homilija riječima svetoga Ćirila Aleksandrijskog koji je odigrao važnu ulogu u tom ekumenskom skupu: „Čitav narod grada Efeza bio je od jutarnjih sati do noći u željnom iščekivanju rješenja... Kada se doznalo da je tvorac bogohuljenja svrgnut, svi su u jedan glas počeli slaviti Boga i klicati Sinodi, jer je pao neprijatelj vjere. Tek što su izašli iz crkve pratili smo ih bakljama do naših kuća. Bila je noć: čitav grad bio je u radosti i osvijetljen“⁵. Naš Otac komentira: *Tako piše sv. Ćiril Aleksandrijski i priznajem da me se ta reakcija pobožnosti, iako već šesnaest stoljeća stara, vrlo duboko doima*⁶.

Još uvijek se sjećam događaja kada smo godine 1971. bili u Loretu. Nismo mogli ući u kuću Navještenja, jer je bila već zatvorena. Sveti Josemaría je kleknuo i oslonivši se na stupove propovjedaonice rekao: *Majko, Majko moja i Majko naša!* Tu je iskazao svoju ljubav i ljubav svojih sinova i kćeri svih vremena. Stigli smo u baziliku s ponešto vrtoglavice zbog putovanja po cesti s puno zavoja; ali to nije bila smetnja za njegovu molitvu i zahvalnost našoj Nebeskoj Majci.

Majko Božja! Tako su zazivali i oni drevni kršćani u Efezu, puni radosti zbog proglašenja te istine. To isto isповijedamo i mi danas. *Salve, sancta Parens...*, zdravo, sveta Majko Božja!... Prva marijanska molitva koja je došla do nas je molba upravljena Blaženoj Djevici Mariji od kršćana u Egiptu iz trećeg stoljeća, koja je zaziva kao Majku Božju: *sub tuum praesidium configimus, Sancta Dei Génetrix...*; pod tvoju se obranu utječemo, sveta Majko Božja: ne odbaci molbe naše u potrebama našim, nego nas osloboди svih pogibelji, Djevice slavna i blagoslovljena⁷. Sveti Josemaría je to svaki dan molio, siguran u Utočište u rukama Majke Božje.

*Dao Bog, naš Gospodin, da u našem srcu gori ista takva vjera kako bismo i mi mogli uskladiti hvalospjev zahvalnosti; jer izborom Marije za Majku Isusa Krista, Čovjeka poput nas, Presveto Trojstvo dopušta da svaki od nas nađe zaštitu pod njezinim materinskim plaštem. Ona je Majka Božja i naša Majka*⁸.

U prvom Misnom čitanju liturgija donosi tekst kojim sam Bog traži od Mojsija da blagoslovni narod staroga Saveza: *Neka te blagoslovi Jahve i neka te čuva! Neka te Jahve licem svojim obasja, milostiv ti bude! Neka pogled svoj Jahve svrati na te i mir ti donese!*⁹. U Našoj Gospiji se taj blagoslov potpuno ostvario. To objašnjava Papa u homiliji: **nijedno drugo stvorenje**

¹ Rimski misal, Svetkovina Marije Majke Božje, *Ulazna pjesma*.

² Usp. sveti Toma Akvinski, *Komentar Evandelja svetoga Ivana*, pog. 1, lek. 10.

³ Sveti Josemaría, *Put*, br. 496.

⁴ Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 275.

⁵ Sveti Ćiril Aleksandrijski, *Epistola 24*.

⁶ Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 275.

⁷ Molitva *Sub tuum praesidium*.

⁸ Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 275.

⁹ Rimski misal, svetkovina Svetе Marije Majke Božje, Prvo čitanje (Br 6, 24-26).

nije vidjelo blistati lice Božje kao Marija koja je dala ljudsko lice vječnoj Riječi kako bi ga svi mogli promatrati¹⁰. Te riječi nam pomažu dati okvir novoj godini, malo nakon početka Jubileja. One znače poziv da ove mjesecce predemo pod svetom zaštitom Naše Gospe. *Mater misericordiae*, kao što molimo u Salve. Gledajmo na Blaženu Djevicu Mariju kao na stvorenje koje je osjetilo božansko milosrđe, jer je u svojoj utrobi prihvatala jedinorođenoga Sina Božjega, i najbolje je odgovorila na taj izljev ljubavi: *evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj*¹¹.

Taj odgovor, *ancilla Domini*, otkriva potpunu raspoloživost Naše Gospe: njezino ponizno predanje, poučljivost Božjoj Riječi, dok se stavlja na služenje otkupljenju. Njezino djevičansko materinstvo ju je neprekidnom postojanošću potaklo da primijeti teret čovječanstva kada je promislila o onome što joj je sveti Gabriel od Boga prenio: *začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja*¹².

Teret čovječanstva i teret Crkve. *Mater Ecclésiae!* Majka mističnoga Tijela Kristova koje je Crkva. U jedinstvu s Marijinom molitvom nastajuća Crkva vidljivo je ostvarila svoje bitno jedinstvo, s Petrom i ostalim Apostolima, u očekivanju dolaska Duha Svetoga na dan Duhova¹³. Ona je sa svojim materinskim posredništvom čuvala i uvijek čuva Zaručnicu Kristovu i svakoga njezina člana: Kristove udove! Pojačajmo svoju molitvu za to jedinstvo, posebno za svakodnevno jedinstvo s Petrovim Nasljednikom i nasljednicima ostalih Apostola.

Pobožnost prema Mariji najbolja je staza kako bismo otkrili milosrdno lice našega Oca Boga koje blista u utjelovljenoj Riječi. Vrlo je važno da nam srce uvijek bude otvoreno za božansko milosrđe. To je uvijek neophodna potreba, ali možda je to našem vremenu potrebno na poseban način. **U naše vrijeme, koje je prepuno velikih promjena, Crkva je pozvana da pruži poseban doprinos dok čini vidljivim znakove prisutnosti i blizine Božje. A Jubilej je prikladno vrijeme za sve nas kako bismo promatranjem Božanskoga Milosrđa, koje nadmašuje sve ljudske ograničenosti i blista iznad tame grijeha, postali najuvjerljiviji i djelotvorni svjedoci**¹⁴.

Osim toga je u ovim danima logično i često činiti saldo godine koja je prošla i u svjetlu toga postaviti ciljeve za ovu godinu. Dok stavljamo u nadnaravni plan takav način ponašanja, ništa bolje je nego početi ovih dvanaest mjeseci svetom i žurnom težnjom da obnovimo želje poistovjećenja s Isusom Kristom. Najbolji način je utjecati se našoj Majci: *Po Mariji se ide i “vraća” Isusu*¹⁵. Ona nas uvijek vodi k svom Sinu, kao poslužitelje na svadbi u Kani kada im je rekla: *činite sve što vam On kaže*¹⁶. Ujedno, promatranje Isusova lica u Evandželju potiče nas da kličemo spontano, zadivljeno i uz ljubav one žene: *blažena utroba koja te je nosila i prsi koje si sisao*¹⁷.

Nova godina se također često uspoređuje s knjigom koja ima prazne stranice koje svaki pojedinac mora ispuniti prolaskom tjedana. Tako se izražavao blaženi Álvaro del Portillo na jedan današnji dan 1980.: „Zahvaliti Bogu za njegova bezbrojna dobročinstva i prikazati Mu svoje ganuće; odrediti dobre odluke i boriti se da ih se ispunii. Nastaviti širiti Djelo po svim krajevima!“¹⁸.

¹⁰ Papa Franjo, Homilija na svetkovinu Svete Marije Majke Božje, 1.1.2015.

¹¹ Lk 1, 38.

¹² Isto, 31-33.

¹³ Usp. Dj 1, 14; 2, 1-4.

¹⁴ Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 9.12.2015.

¹⁵ Sveti Josemaría, *Put*, br. 495.

¹⁶ Iv 2, 5.

¹⁷ Lk 11, 27.

¹⁸ Blaženi Álvaro del Portillo, Bilješke s obiteljskog skupa, 1.1.1980.

Predlažem vam to za ovu godinu. Don Álvaro je sugerirao „ispuniti tu praznu knjigu, koja se danas otvara, skladno i uredno kao u Srednjem vijeku kada su ukrašavali minijaturama pergamente, koji su divni, sa savršenom kaligrafijom, bez mrlje. A pošto će biti mrlja – jer svi imamo palu prirodu i puni smo slabosti – neka nam ne ponestane odvažnosti da to priznamo kao takvo i da izbrisemo. A kako ćemo izbrisati? Ponizno i utječući se sakramentu Pokore“¹⁹.

Traženje lijeka za naše mane zadatak je ljubavi. Stoga moramo koristiti sredstvo koje je vrlo potrebno – neizostavno – a to je ispit savjesti. Kao što je pisao sveti Josemaría, ispiti savjesti, ako ih nije prakticirao prvi čovjek, izumio ih je prvi kršćanin: **probet autem seipsum homo (1 Kor 9, 28), neka čovjek sebe ispituje, rekao je Apostol Korinćanima. Takoder su i časni ljudi pogani ispitivali svoj duh. Zadnja prodavačica kestena koja svoju malu robu prodaje uz Tiber broji na kraju dana novac koji je dobila i ono što su je koštali kesteni i vrijeme koje je bilo potrebno da bi ih prodala (...): ispit su činili uvijek svi ljudi koji su bili pronicljivi i imali interesa za Božje ili zemaljske stvari**²⁰.

Predlažem vam i da ne zapustite to dnevno spoznavanje duše u svjetlu Božjem; kao što je tvrdio sveti Josemaría, dovoljno je nekoliko minuta prije noćnog počinka, ali svakodnevnom postojanošću. Logično, ima trenutaka – prije sakramenta Pokore, na dan duhovne sabranosti, na značajnu godišnjicu – kada je dobro zadržati se više. U svakom slučaju, uvijek je dobro zazvati Duha Svetoga da nam pruži svjetlo i završiti činom boli i nekom konkretnom odlukom za slijedeći dan. Na taj način ćemo ispraviti svoje ponašanje i činom kajanja izbrisati mrlje koje smo otisnuli u knjizi svoga života.

Za vrijeme ovih blagdana, kao i preko cijele godine, „potrebno je uči u sebe i učiniti iskreni ispit svoga života. Dopustimo da nas obasja zraka svjetlosti iz Betlehema, svjetlo Onoga koji je „Najveći“, a postao je malen; „Najjači“, a postao slab“²¹.

Molimo Boga da se mnoge duše okoriste jubilarnim oprostom u ovoj Godini milosrđa, kada prije toga otiđu primiti oproštenje od Boga u Ispovijedi. Prije malo tjedana Papa se ponovno osvrnuo na taj sakrament. **Važan znak Jubileja – rekao je – takoder je Ispovijed. Ići na sakrament koji nas pomiruje s Bogom jednako je kao da direktno osjetimo njegovo milosrđe**²².

Ne prestajte moliti za moje nakane: za Crkvu, Papu i njegove suradnike, za mir u svijetu i za sve duše. A za to se utječimo Majci Božjoj. Molimo je da **nas prati njezin slatki pogled u ovoj svetoj Godini kako bismo svi mogli ponovno otkriti radost u Božjoj nježnosti**²³. Neka Ona učini da u dušama, obiteljima i narodima proklijia sjeme milosrdne ljubavi koje njezin Sin baca po cijelom svijetu. Sjetimo se takoder da je dugo vremena sveti Josemaría svaki dan novom svježinom ponavljao refren prisutnosti Božje: **Majko, Majko moja!**

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja i želi vam godinu 2016. plodnu u činima ljubavi prema Bogu i u apostolatu.

Vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. siječnja 2016.

¹⁹ Isto.

²⁰ Sveti Josemaría, *Pismo*, 29.9.1957., br. 71.

²¹ Benedikt XVI., Govor na Angelusu, 4.12.2011.

²² Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 16.12.2015.

²³ Papa Franjo, Bula *Misericordiae vultus*, 11.4.2015., br. 4.